

Uitspraak op het beroep van

P. te D. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Algemeen Christelijk Onderwijs ***, zetelend te ***, (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 2 juni 2008 heeft A.***, algemeen directeur van het van verweerster uitgaande *S* College te A. (hierna: de school), appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster om de arbeidsovereenkomst met hem op te zeggen primair op grond van plichtsverzuim in de zin van artikel 4.a.7, tweede lid, van de geldende CAO, en subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, aanhef en sub i, van genoemde CAO.

1.2 Appellant heeft geen gebruik gemaakt van de hem door verweerster op grond van artikel 4.a.8 van de CAO geboden gelegenheid zijn zienswijze kenbaar te maken.

1.3 Bij schrijven van 26 juni 2008 heeft A., voornoemd, appellant medegedeeld, dat de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2008 wordt opgezegd op de gronden, genoemd in eerdergenoemd schrijven van 2 juni 2008.

1.4 Bij brief gedateerd 6 augustus 2008, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft mr. H. Grootjans, advocaat te Doetinchem, namens appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij brief van 25 augustus 2008 heeft mr. Grootjans zijn beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 3 oktober 2008 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon, en verweerster bij monde van mr. J.A. Keijser, advocaat bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van A., voornoemd, en S., als hoofd P&O in dienst van verweerster.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.5, aanhef en onder a en i, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van:

a. plichtsverzuim als bedoeld in artikel 4.a.7, tweede lid;

i. andere met name genoemde gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO bepaalt, dat de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten kan nemen:

a. schriftelijke berisping;

- b. schorsing met behoud van salaris;
- c. ontslag;
- d. inhouding van de bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris.

Ingevolge artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot het opzeggen van het dienstverband van appellant als leraar primair op grond van plichtsverzuim in de zin van artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO en subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden als bedoeld in artikel 4.a.5, onder i, van de CAO.

3.2 Appellant is sinds 1976 in dienst van (rechtsvoorgangers van) verweerster als leraar aan de school, met een werktijdfactor van 0,3947 fte.

3.3 De kern van het betoog van appellant houdt in, dat de schoolleiding bij zijn reïntegratie na een periode van ziekte onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn beperkingen. Hij betwist de objectiviteit van de bedrijfsarts, omdat die arts en personen van de schoolleiding elkaar tutoyeren. Ten bewijze van zijn arbeidsongeschiktheid heeft hij gewezen op de brief van De Amersfoortse Verzekeringen van 17 april 2008, bij welke maatschappij hij een arbeidsongeschiktheidsverzekering heeft afgesloten in verband met zijn werkzaamheden als zelfstandige. Blijkens deze brief heeft genoemde maatschappij de mate van arbeidsongeschiktheid per 25 maart 2008 op 80-100 % vastgesteld, en per 7 april 2008 op 65-80 %. Voorts acht appellant het besluit van het UWV van 25 augustus 2008 van belang, waarin het UWV hem arbeidsongeschikt verklaart. Hieruit blijkt zijns inziens dat hij niet kon reïntegreren.

Het standpunt van verweerster komt er – samengevat – op neer, dat voortzetting van de arbeidsverhouding zinledig is, omdat appellant zonder deugdelijke grond weigert invulling te geven aan zijn reïntegratieverplichtingen, zich ongevoelig toont voor de stopzetting van de salarisbetaling, en op geen enkele wijze contact met de school zoekt, ondanks herhaalde verzoeken. Verweerster acht zich bij haar reïntegratieinspanningen gesteund door onder meer het UWV, met name de uitslag van de door appellant zelf opgevraagde second opinion van april 2008. Dat het UWV appellant bij besluit van 25 augustus 2008 arbeidsongeschikt heeft verklaard voor de functie van leraar, kan in de visie van verweerster niet afdoen aan zijn verplichting tot reïntegratie. Van belang was niet de vraag of appellant arbeidsongeschikt was, maar de vraag wat de arbeidsongeschiktheid betekende voor zijn reïntegratietraject.

3.4 Bij haar beoordeling gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten.

3.4.1 Appellant heeft zich op 29 augustus 2006 ziek gemeld. Op 27 oktober 2006 heeft verweerster een “Probleemanalyse WIA” doen opstellen, en vervolgens op 27 november 2006 een “Plan van Aanpak”. Werkhervatting in de eigen functie van appellant werd daarin als einddoel van de reïntegratie genoemd. In verband met een operatie van appellant is op dat moment afgezien van daadwerkelijke reïntegratie. Vervolgens is – in verband met de constatering van chronische longklachten bij appellant – een “Bijstelling van de probleemanalyse” opgesteld, waarbij echter het einddoel van de reïntegratie gelijk bleef.

3.4.2 Appellant heeft vervolgens op arbeidstherapeutische basis werkzaamheden verricht in het kader van de time-out-voorziening van de school. In april 2007 viel appellant uit, waarna hij opnieuw een

operatieve ingreep moest ondergaan. Bij de aanvang van het schooljaar 2007-2008 was appelland weer in staat de reïntegratie te hervatten. Dit geschiedde in de vorm van het begeleiden van rugzakleerlingen. In december 2007 heeft appelland deze werkzaamheden beëindigd.

3.4.3 In maart 2008 heeft de verzekeringsarts van het UWV een "Functionele Mogelijkheden Lijst" (hierna: FML) opgesteld. De conclusie van genoemde arts luidde, dat appelland in staat wordt geacht gemiddeld 6 uur per dag en 30 uur per week werkzaamheden te verrichten rekening houdend met zijn beperkingenpatroon zoals verwoord in de FML.

3.4.4 Blijkens de door appelland gevraagde second opinion van het UWV van april 2008 acht het UWV het onterecht dat appelland "die activiteiten weigert die volgens de werkgever/arbodienst nodig zijn om de reïntegratie makkelijker te maken." Het UWV acht de activiteiten die de werkgever verricht om appelland weer aan de slag te krijgen geschikt, mede gelet op het feit, dat de FML van de bedrijfsarts in grote lijnen niet afwijkt van de FML van de verzekeringsarts van het UWV.

3.4.5 Bij besluit van 25 augustus 2008 heeft het UWV vastgesteld, dat appelland per einde wachttijd (29 augustus 2008) voor meer dan 35 % arbeidsongeschikt is. De mate van arbeidsongeschiktheid wordt bepaald op 47,74 %. Vanwege zijn beperkingen kan appelland zijn oorspronkelijke werk naar de mening van het UWV op het beoordelingsmoment (29 augustus 2008) niet doen, omdat de arts hem beperkt heeft gesteld in de duur van werken per dag waarbij hij niet langdurig kan spreken.

3.5 Voor de verdere beoordeling acht de Commissie de volgende uit de gedingstukken blijkende gang van zaken van belang.

3.5.1 Na de aankondiging door de schoolleiding dat het salaris van appelland na een jaar ziekte volgens de regelgeving zou worden aangepast, en dat de school een volgende stap in het reïntegratieproces wilde zetten ten einde appelland weer in de eigen functie van docent werkzaam te doen zijn, heeft zich een correspondentie tussen appelland en de schoolleiding ontwikkeld. In zijn brief van 2 november 2007 heeft appelland de schoolleiding beschuldigd van het feit, dat zij kennelijk niet is geïnteresseerd in zijn proces van reïntegratie. Tevens heeft hij in die brief de schoolleiding laten weten zich het recht voor te behouden om te bezien of de toegepaste kortingen op zijn salaris rechtmatig zijn dan wel terug te vorderen zijn. Bij brief van 9 november 2007 heeft A. zijn verbazing geuit over de beschuldiging van appelland. In zijn brief van 12 november 2007 heeft appelland de heer A. onder meer medegedeeld, dat hij nog steeds zit te wachten op het eerste initiatief van de school betreffende zijn reïntegratie. Ter zitting van de Commissie heeft appelland gesteld, dat hij niet had begrepen, dat de begeleiding van rugzakleerlingen tijdelijk was en op arbeidstherapeutische basis was.

3.5.2 Vervolgens heeft op 28 november 2007 een gesprek plaatsgevonden tussen appelland, de heer A. en de heer R., de begeleider van appelland. Blijkens het verslag van dit gesprek zou om een arbeidsdeskundig advies worden gevraagd inzake de mogelijkheden tot werkhervatting. In afwachting daarvan zou appelland de rugzakleerlingen op arbeidstherapeutische basis blijven begeleiden. Op basis van bedoeld advies zou verder worden gesproken over reïntegratie binnen de eigen functie of naar een andere functie. De schoolleiding had op basis van dit gesprek het vaste gevoel dat de lucht met appelland was geklaard. Dat gevoel moest echter worden bijgesteld na ontvangst van de brief van 3 december 2007 van appelland. Ter zitting van de Commissie heeft appelland gesteld, dat hij zich totaal niet herkende in het verslag van het gesprek en dat hij daarom de brief van 3 december 2007 heeft geschreven. In die brief heeft appelland een beeld geschetst van de uitwerking van zijn ziekte (COPD) in de praktijk. Tevens is hij ingegaan op de in zijn ogen kwalijke rol van de bedrijfsarts. Gezien die rol heeft appelland de schoolleiding meegedeeld, dat hij zelf de gelegenheid wil hebben om een arbeidsdeskundige in te schakelen voor een onafhankelijk oordeel. Aan het slot van die brief heeft appelland geschreven, dat zijn vertrouwen in de school op zeer ernstige wijze is geschaad. De heer A. heeft vervolgens bij brief van 12 december 2007 tegenover appelland zijn verbazing geuit over de toon van diens brief van 3 december 2007. Vervolgens heeft appelland de heer A. bij brief van 16 december 2007 laten weten dat hij alleen nog via zijn advocaat wenst te corresponderen met de schoolleiding en

dat hij een second-opinion bij het UWV zal vragen inzake de door de schoolleiding gepleegde reïntegratieinspanningen.

3.5.3 In december 2007 heeft appelland zijn werkzaamheden als begeleider van rugzakleerlingen gestaakt.

3.5.4 Hierna heeft mr. J.A. Keijser, als advocaat door de school ingeschakeld, zich bij schrijven van 8 januari 2008 gewend tot mr. Grootjans, advocaat van appelland. In die brief heeft hij erop gewezen, dat – zonder de gezondheidsklachten van appelland te onderschatten – uit de rapportages van de bedrijfsarts niet valt op te maken dat er medische verhinderingen of beperkingen bij appelland zijn om de eigen werkzaamheden weer op te pakken en om van het reïntegratietraject af te wijken, mede gezien de FML. Mr. Keijser heeft mr. Grootjans erop gewezen, dat het appelland vrij staat een second opinion bij het UWV te vragen. Los daarvan zal een arbeidsdeskundige worden ingeschakeld door de werkgever; de schoolleiding rekent op de constructieve medewerking van appelland bij dat onderzoek, naar mr. Keijser mr. Grootjans heeft laten weten in genoemde brief. Voorts heeft hij mr. Grootjans gevraagd om telefonisch contact ten einde verdere escalatie te voorkomen. De raadslieden hebben met elkaar telefonisch contact gehad. Naar aanleiding daarvan heeft mr. Grootjans appelland benaderd en is besloten een second opinion te vragen bij het UWV, hetgeen hij bij brief van 6 februari 2008 aan mr. Keijser heeft meegedeeld. Op het voorstel van mr. Keijser om iets te doen aan de problematische verhoudingen heeft de advocaat van appelland niet gereageerd.

3.5.5 Omdat appelland een afspraak op 29 januari 2008 met de door de school ingeschakelde arbeidsdeskundige had afgezegd, heeft mr. Keijser bij brief van 11 februari 2008 zijn ongenoegen hierover geuit tegenover mr. Grootjans. Hij heeft daarbij aangegeven het onjuist te vinden dat appelland het arbeidsdeskundig onderzoek tracht uit te stellen in afwachting van de second opinion. De handelwijze van appelland om eerst op 21 januari 2008 het UWV te benaderen voor een second opinion terwijl hij al op 16 december 2007 had aangekondigd die te zullen vragen, heeft mr. Keijser voorts betiteld als uiterst laks. Aan het slot van genoemde brief heeft mr. Keijser gevraagd wanneer appelland het reïntegratietraject weer denkt te (kunnen) hervatten.

Nadat appelland vervolgens wederom een voor 19 februari 2008 geplande afspraak met de arbeidsdeskundige had afgezegd, heeft mr. Keijser bij brief van 19 februari 2008 mr. Grootjans bericht, dat verweester de salarisbetaling aan appelland voorshands opschort in verband met het niet nakomen van genoemde afspraak. In antwoord hierop heeft mr. Grootjans bij brief van 20 februari 2008 aan mr. Keijser medegedeeld, dat appelland zal meewerken aan een reïntegratietraject, hetgeen echter afhankelijk wordt gesteld van de afspraken van appelland met de bedrijfsarts. “Wellicht is het ook beter om het second opinion advies met betrekking tot de beperkingen van cliënte van het UWV af te wachten”, aldus mr. Grootjans. Bij brief van 3 maart 2008 heeft mr. Keijser aan mr. Grootjans laten weten, dat hij op grond van de door de bedrijfsarts op 14 februari 2008 opgestelde FML geen reden ziet waarom appelland zijn reïntegratiewerkzaamheden van begeleiding van rugzakleerlingen niet had kunnen verrichten of overigens invulling te geven aan de reïntegratie in de eigen functie. Verweester acht zich dan ook niet gehouden tot loondoorbetaling en wacht het initiatief van appelland verder af, aldus mr. Keijser.

3.5.6 Ondanks de stopzetting van de salarisbetaling heeft appelland niets van zich laten horen.

3.5.7 Onder verwijzing naar genoemde second opinion heeft mr. Keijser bij brief van 4 april 2008 aan mr. Grootjans laten weten, dat de salarisbetaling zal worden hervat op voorwaarde dat appelland zich meldt bij de school voor het verrichten van werkzaamheden binnen de grenzen van de FML en dat appelland op korte termijn een afspraak maakt met de arbeidsdeskundige. Mr. Keijser heeft benadrukt, dat het initiatief bij appelland ligt, en dat verweester niet uit is op een conflict, maar op een bevredigende oplossing.

3.5.8 Appelland heeft niet gereageerd op de inhoud van de brief van mr. Keijser van 4 april 2008 en heeft zich evenmin gemeld bij de school of de arbeidsdeskundige. In zijn beroepschrift geeft hij daarvoor als verklaring, dat een en ander spanningen met zich zou hebben gebracht, welke hij wilde

vermijden. Vervolgens heeft verweerster het voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst geuit en – toen daarop ook geen reactie kwam – het bestreden besluit genomen.

3.5.9 Ter zitting heeft appelland op de vraag van de Commissie waarom hij na het uitbrengen van de second opinion door het UWV in april 2008 niets meer van zich heeft laten horen, geantwoord, dat door het UWV werd gezegd, dat hij in het spreken beperkt was, waardoor hij zijns inziens niet voor de klas kon staan.

3.6 De Commissie stelt voorop, dat het standpunt van het UWV zoals neergelegd in het besluit van 25 augustus 2008 niet bekend was bij verweerster ten tijde van het nemen van het thans bestreden besluit. In de tijd voorafgaande aan het bestreden besluit heeft verweerster zich gebaseerd op medische rapportages die inhielden dat appelland reïntegreerbaar was naar de eigen functie. In eerste instantie heeft appelland ook meegewerkt aan zijn reïntegratie. Hij kon zich toen derhalve vinden in de medische oordelen. Op een gegeven moment is er echter een probleem ontstaan met name nadat appelland duidelijk werd dat hij een verkeerd beeld had van de aard van de begeleiding van rugzakleerlingen. Appelland meende dat dit een functie op zich was. Toen de schoolleiding hem duidelijk had gemaakt, dat begeleiding van rugzakleerlingen geen aparte functie is, maar een onderdeel van de functie van docent, was hij hevig verontwaardigd. Daarna is de correspondentie gevoerd zoals hiervoor onder 3.6.1, 3.5.2, 3.5.4 en 3.5.5 geschetst. Op een gegeven moment – na de brief van mr. Keijser van 4 april 2008 - communiceerde appelland in het geheel niet meer met verweerster.

3.7 Nog daargelaten of op het moment van het bestreden besluit sprake was van verwijtbaar plichtsverzuim aan de zijde van appelland, thans kan – gelet op het besluit van het UWV van 25 augustus 2008 - worden vastgesteld, dat appelland zijn oorspronkelijke functie als leraar niet meer kan uitoefenen. De vraag rijst derhalve, of met de wetenschap van thans het plichtsverzuim, erop neerkomende dat appelland niet meewerkte aan de reïntegratie naar zijn eigen functie als leraar, hem zou kunnen worden verweten, ondanks het feit, dat verweerster bij het nemen van het bestreden besluit geheel handelde op basis van medische adviezen. De Commissie laat de primaire ontslaggrond derhalve buiten beschouwing. Zij zal de subsidiaire ontslaggrond beoordelen.

3.8 Uit de gang van zaken zoals hiervoor weergegeven onder 3.5 komt een beeld van appelland naar voren als van iemand die eerst brieven met een bepaalde – negatieve - lading aan de schoolleiding schrijft en vervolgens op een gegeven moment elke communicatie met de schoolleiding en de ingeschakelde arbeidsdeskundige afhoudt. Zelfs op het stopzetten van de salarisbetaling en het voornemen tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst heeft hij niet gereageerd. Op die wijze is het verweerster ook onmogelijk geworden nog te proberen een oplossing te zoeken. Uit de stukken en de verklaringen ter zitting van de gemachtigden van verweerster is het de Commissie voldoende aannemelijk geworden dat verweerster niet uit was op het gedwongen vertrek van appelland, maar probeerde een oplossing te vinden. Door het feit, dat appelland elke communicatie afhield, heeft hij het zoeken naar een oplossing onmogelijk gemaakt voor verweerster.

Gelet op het vorenstaande kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden, dat verweerster zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat sprake is van gewichtige omstandigheden die geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

3.9 Het vorenstaande betekent, dat de opzegging van het dienstverband kan worden gedragen door de subsidiaire ontslaggrond, te weten artikel 4.a.5, aanhef en onder i, van de CAO. Dit houdt in, dat het beroep dient te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 17 oktober 2008 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. T. Elzenga en mr. Th. Geurts, leden, in aanwezigheid van mr. S.K. Welbedacht, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.